

7. התוספת לפקודה העקרית תוקן ע"י מחיקת הסוגים 14, 15 וכל הפרטים שבקשר לכך, המופיעים בה, והחלפתם בסוגים דלקמן ובפרטים דלקמן השייכים להם: —	תיקון התוספת לפקודה העקרית.																		
<table border="0"> <tr> <td>שעור המס</td> <td>התאור</td> <td>מסוג</td> </tr> <tr> <td>מ"ל</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>4 לכל דונם או חלק הימנו.</td> <td>אדמת זריעה מדרגה ז' ואדמת שלחן מדרגה י'</td> <td>14</td> </tr> <tr> <td>2 לכל דונם או חלק הימנו.</td> <td>אדמת זריעה מדרגה ח'</td> <td>15</td> </tr> <tr> <td>אפס.</td> <td>יערות נטועים ואדמה דלה ובלתי ראויה לעיבוד</td> <td>16</td> </tr> <tr> <td>560 לכל דונם או חלק הימנו.</td> <td>בריכות-דגים</td> <td>17</td> </tr> </table>	שעור המס	התאור	מסוג	מ"ל			4 לכל דונם או חלק הימנו.	אדמת זריעה מדרגה ז' ואדמת שלחן מדרגה י'	14	2 לכל דונם או חלק הימנו.	אדמת זריעה מדרגה ח'	15	אפס.	יערות נטועים ואדמה דלה ובלתי ראויה לעיבוד	16	560 לכל דונם או חלק הימנו.	בריכות-דגים	17	
שעור המס	התאור	מסוג																	
מ"ל																			
4 לכל דונם או חלק הימנו.	אדמת זריעה מדרגה ז' ואדמת שלחן מדרגה י'	14																	
2 לכל דונם או חלק הימנו.	אדמת זריעה מדרגה ח'	15																	
אפס.	יערות נטועים ואדמה דלה ובלתי ראויה לעיבוד	16																	
560 לכל דונם או חלק הימנו.	בריכות-דגים	17																	
8. פקודה זו תקבל תוקף ביום 1 באפריל, 1944.	תחילת התוקף.																		

הרולד מקמיכאל
נציב עליון

16 במרץ, 1944

פקודת מס ההכנסה (תיקון).

מס' 12 לש' 1944.

פקודה הבאה לתקן את פקודת מס ההכנסה, 1941.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה, בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י), לאמור: —

1. פקודה זו תקרא פקודת מס ההכנסה (תיקון), 1944, וקוראין אותה כאחד עם פקודת מס ההכנסה, 1941, הנקראת להלן „הפקודה העקרית“.

2. סעיף 11 מהפקודה העקרית יתוקן ע"י ביטול פסקא (ט) לסעיף-קטן (1) הימנו והחלפתה בפסקא דלקמן: —

„(ט) בעד פחת של כל בנין המכיל מכוונות והמשמש כולו או בעיקרו לצורך הפעלת מכוונות, ובעד פחת של כל מכוונות, ציוד או רהיטים, השייכים לאדם החייב במס והמשמשים לצורך עסק, מקצוע או מקצוע הפשי, סכום השווה לאותה מכסת האחוזים ממחיר הקרן של הנכסים הנ"ל לאדם החייב במס, פרט — במקרה בנין — למחיר הקרקע שעליה בנוי הבנין, אשר תיקבע לכל מקרה ומקרה או לכל סוג של מקרים, בתנאי —

(I) שיימסרו הפרטים הקבועים;

(II) שאם אי-אפשר ליתן תוקף מלא לניכוי כזה בכל שנה שהיא מחמת שאין רוחים החייבים במס לאותה שנה ממקור ההכנסה שביחס אליו תובעים את הפחת, או מחמת שהרוחים החייבים במס מאותו מקור היו פחותים מן הניכוי, מצרפין את הניכוי או חלק מן הניכוי, הכל לפי הענין, אשר לא ניתן לו תוקף, לסכום הניכוי על חשבון הפחת לשנה שלאחריה ורואין אותו כחלק מן הניכוי, או אם אין ניכוי באותה שנה, רואין אותו כניכוי לאותה שנה, וכן על זה הדרך לשנים שלאח"כ;

(III) שהסכום הכולל של ניכוי זה שינכו עפ"י פקודה זו, נוסף על הסכום הכולל של הפחת שאירע מחמת כליה ובליה לפני תאריך תחילת תקפה של פקודה זו ושחושב בשעורים הקבועים, לא יעלה בשום אופן על מחיר הקרן של הבנינים, המכוונות, הציוד או הרהיטים לאדם החייב במס, פרט — במקרה בנין — למחיר הקרקע שעליה בנוי הבנין“.

3. סעיף 16 מהפקודה העקרית, כפי שהוחק בסעיף 2 (1) מפקודת מס ההכנסה (תיקון), 1942, יתוקן ע"י החלפת הנקודה שבסוף הסעיף-הקטן (1) הימנו בנקודותים וע"י הוספת התנאי דלקמן מיד לאחריה: —

„בתנאי שלגבי אדם המוכיח להנחת דעתו של פקיד ההערכה כי הכנסתו החייבת במס כוללת את הכנסת אשתו בקשר לרוחים מכל עבודה, מנכין סך חמשים פונט או את סך ההכנסה מאותה עבודה של אשתו, הכל לפי הסכום הקטן יותר“.

4.

תיקון סעיף 16 מהפקודה העקרית. מס' 10 לש' 1942.

תיקון סעיף 17 מהפקודה העקרית.

תיקון סעיף 18
מהפקודה העקרית.

תיקון סעיף 22
מהפקודה העקרית.
מס' 10 לש' 1942.
מס' 5 לש' 1943.

5. סעיף 18 מהפקודה העקרית יתוקן ע"י הוספת המלים „או הכנסת החברה מהשקעות בפלשתינה (א"י)“, הכל לפי הסכום הגדול יותר“ לאחר המלים „לסכום הכולל של הפרמיית“, המופיעות בתנאי לפסקא (ב) הימנו.

6. סעיף 22 מהפקודה העקרית, כפי שהוחק בסעיף 2 (1) מפקודת מס ההכנסה (תיקון), 1942, ותוקן ע"י סעיף 9 מפקודת מס ההכנסה (תיקון), 1943, יתוקן שוב ע"י סימון סעיף קטן (4) הימנו כסעיף קטן (5) והוספת הסעיף הקטן דלקמן כסעיף קטן (4) מיד לאחר סעיף קטן (3) הימנו:—

„(4) כשבאים לקבוע, לצרכי סעיף זה, אם חברה נמצאת או אינה נמצאת בפיקוחם של יותר מחמשה בני־אדם, הרי אנשים שהם קרובים זה לזה קרבת־משפחה, או אנשים הממונים מטעם אדם אחר ביהד עם אותו אדם אחר, או אנשים שהם בשותפות, יהיו רואין אותם כאדם אחד.

לצרכי סעיף קטן זה, המונח „קרוב“ פירושו בעל, אשה, אחד האבות, צאצא בקו ישר, אח או אחות.“

7. סעיף 35 של הפקודה העקרית יבוטל ובמקומו יבוא הסעיף דלקמן:—

35.—(1) כשאדם משלם לאדם שאינו חושב בפלשתינה (א"י) או לאדם שהוא חושב בפלשתינה (א"י) בשם אותו אדם שאינו חושב רבית על משכנתא או כל הכנסה אחרת החייבת במס עפ"י הוראות פקודה זו, שאינה הכנסה שנוכה ממנה המס עפ"י הוראות סעיף 25 או סעיף 41, הרי לאחר שישלם אותה רבית או הכנסה אחרת, ואם הוא עצמו אינו חייב לשלם מס הכנסה בעדן עפ"י סעיף 28, ינכה מהן מס בשעור מאתיים וחמשים מיל לכל פונט ויגיש מיד לפקיד ההערכה חשבון של הסכום שניכה כאמור, ויודיע לו את שמו וכתובתו של האדם שאותה רבית על משכנתא או הכנסה אחרת מגעת לו, וכל סכום כזה יהא חוב המגיע מאת האדם הנזכר לראשונה, לממשלת פלשתינה (א"י), שצריך לשלמו תוך חודש ימים מן היום אשר בו נעשה אותו ניכוי, וגובין אותו כדרך שגובין חוב כזה: בתנאי שרשאי פקיד־ההערכה למסור לכל אדם כזה הודעה בכתב הדרושה הימנו לנכות בשעור פחות מזה ולהגיש חשבון על כך, או לשלם אותה רבית או הכנסה אחרת בלא ניכוי המס.

(2) הסכום של כל ניכוי כזה ייוקף, לצרכי גבייה, על המס המוטל על ההכנסה החייבת במס של מקבל אותה רבית־משכנתא או אותה הכנסה אחרת.

(3) כל אדם שאינו מגיש או נמנע מהגיש חשבון שעליו להגישו עפ"י סעיף זה יאשם בעברה על פקודה זו.“

8. סעיף 41 של הפקודה העקרית יבוטל ובמקומו יבוא הסעיף דלקמן:—

41.—(1) כל אדם האחראי לתשלום כל הכנסה החייבת במס עפ"י סעיף 15 (1) (ב) או 15 (1) (ה) חייב, בשעת התשלום, לנכות מסכום התשלום מס באופן ובשעורים שייקבעו.

(2) ניכוי זה ייוקף, לצרכי גבייה, על המס המוטל על ההכנסה החייבת במס של מקבל התשלום בעד שנת ההערכה שביחס אליה נוכו הניכויים או בעד שנת־ההערכה שלאחריה כפי שיבחר פקיד־ההערכה בשעת ההערכה או לפנייה.

(3) חשבון של ניכויים אלה יוגש אחת לחדש לפקיד ההערכה ע"י האיש המנכה אותם, וסכום הניכויים האלה יהיה חוב המגיע מאותו אדם לממשלת פלשתינה (א"י), וגובין אותו כדרך שגובין חוב כזה.“

9. סעיף 48 מן הפקודה העקרית יתוקן ע"י הוספת המלים „לסרב לקבל את הודיע ולפי מיטב הבנתו לפני המלה „לקבוע“, המופיעה בפסקא (ב) לסעיף קטן (2) הימנו.

„ניכוי מס מרבית על משכנתא ומכנסה אחרת שמשלמין לאנשים שאינם תושבים והנשת חשבון על כד.“

„תשלום ע"י ניכוי המס בכפור הכנסה ידועה.“

ביטולו והחלפתו של
של סעיף 35

ביטולו והחלפתו
של סעיף 41
מהפקודה העקרית.

תיקון סעיף 48
מהפקודה העקרית.

10.—(1) סעיף 49 מהפקודה העקרית, כפי שתוקן ע"י סעיף 2 (1) מפקודת מס ההכנסה (תיקון), 1942. יתוקן שוב ע"י מחיקת המלים „תוך שנתיים” ותחלפתן במלים „תוך ארבע שנים”.

(2) סעיף זה רואין אותו כאילו קבל תוקף ביום הראשון באפריל, 1942.

11. סעיף 53 מהפקודה העקרית יתוקן ע"י הוספת הסעיף־הקטן דלקמן, כסעיף־קטן (א 2), לאחר סעיף־קטן (2) הימנו: —

„(א 2) חובת ההוכחה כי ההערכה שקובלין עליה היא מופרזת תהא חלה על המערער.”

12. סעיף 58 מהפקודה העקרית יתוקן: —

(א) ע"י סימונו מחדש כסעיף 58 (1);

(ב) ע"י החלפת הנקודה שבסוף סעיף־קטן (1) הימנו בנקודותיים הוספת התנאי דלקמן מיד לאחריו: —

„בתנאי כי רשאי פקיד־ההערכה, אם הוא מוצא את הדבר למתאים, להאריך אותו מועד;”

(ג) ע"י הוספת הסעיף־הקטן דלקמן, כסעיף־קטן (2), לאחר סעיף־קטן (1) הימנו: —

„(2) לצרכי סעיף זה רואין את הערער כאילו ניתנה החלטה עליו, ואפילו הוגשה

שאלה לתוות דעתו של בית־המשפט העליון עפ"י התנאי לסעיף־קטן (5) מסעיף 53:

בתנאי שאם שונה סכום־ההערכה ע"י צו או פסק־דין של בית המשפט העליון,

הרי —

(א) אם שולם מס גדול מדי, תוחזר היתרה בצירוף אותה רבית, לכשיש רבית, שיתיר

בית־המשפט העליון, או

(ב) אם שולם מס קטן מדי, יסולק הסכום שלא שולם בהתאם להוראות סעיף־קטן

(1) מסעיף זה.”

13. סעיף 59 מהפקודה העקרית יתוקן ע"י החלפת הנקודה־פסיק, המופיע בסוף פסקא (ב) של סעיף־קטן (2) מפקודה זו, בנקודותיים, וע"י הוספת התנאי דלקמן מיד לאחריו: —

„בתנאי כי מקום שנעשתה הערכה כנ"ל לפני תחילת שנת־ההערכה, יש לשלם בשעור

או בשעורים הנוהגים בתאריך ההערכה, אם לא נקבע באותו תאריך שעור המס לשנת

ההערכה;”

14. סעיף 62 מהפקודה העקרית יתוקן —

(א) ע"י החלפת הנקודה שבסוף סעיף־קטן (1) הימנו בנקודותיים והוספת התנאי דלקמן

לאחריו: —

„בתנאי שאם סכום המס שמשלם אדם עפ"י פקודה זו, לאחר מתן כל שחרור כאמור

לעיל, נוסף על סך מס ההכנסה שמשלמין בממלכה המאוחדת לגבי אותו חלק מהכנסתו

לאחר מתן אותו שחרור הניתן לפי סעיף 27 מחוק הכספים, 1920 (סכום הנקרא להלן

„המס הנקי של הממלכה המאוחדת”), היה עולה, אלמלא תנאי זה, על הגדול שבסכומי

המס שיש לשלמם, אלמלא השחרורים הנ"ל, עפ"י פקודה זו, — הראשון עפ"י פקודה זו

השני בממלכה המאוחדת (וסכומים אלה ייקראו להלן — הראשון — „מס־ברוטו

פלשתינאי (א")”, והשני — „מס ברוטו של הממלכה המאוחדת”), רשאי המנהל, אם

נוכח כי אלמלא כן ייגרם סבל מיוחד, ליתן אותו שחרור נוסף מהמס שמשלמין עפ"י

פקודה זו, ע"י צו לזכו־למס, עד לזרוע שיעור שיהא בו כרי להפחית את המס הנקי שמשלמין

כנ"ל עד לסכום, שאם יצרפוהו למס הנקי של הממלכה המאוחדת, יהא שווה למס־ברוטו

הפלשתינאי (א") או למס־ברוטו של הממלכה המאוחדת, הכל לפי הסכום הגדול יותר;”

(ב) ע"י הוספת המלים „או מס־ההכנסה הנקי בממלכה המאוחדת” לאחר המלים „מס־

ההכנסה בממלכה המאוחדת”, המופיעות בשורה השלישית של סעיף־קטן (2) הימנו;

(ג) ע"י החלפת המלה „השנה” שבשורה השלישית של סעיף־קטן (3) הימנו, במלים

„כל שנה”.

15. סעיף 70 מהפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת המלים דלקמן לאחר המלים

„פלשתינה (א")” — המופיעות בפסקא (ב) הימנו: —

„או כל הכנסה אחרת החייבת במס עפ"י סעיף 5 (1) (ב) או 5 (1) (ה).”

תיקון סעיף 49 מהפקודה העקרית.

תיקון סעיף 53 מהפקודה העקרית.

תיקון סעיף 58 מהפקודה העקרית.

תיקון סעיף 59 מהפקודה העקרית.

מהפקודה העקרית.

תיקון סעיף 70 מהפקודה העקרית.

תחילת-התוקף.

16. פקודה זו תקבל תוקף ביום הראשון באפריל, 1944.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

16 במרץ, 1944.

פקודת הטבק (תקון).

מס' 13 לשנת 1944.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הטבק.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה, בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י), לאמור: —

1. פקודה זו תקרא פקודת הטבק (תקון), 1944, וקוראין אותה כאחת עם פקודת הטבק, הקרויה להלן „הפקודה העיקרית“.

2. סעיף-קטן (2) לסעיף 3 של הפקודה העיקרית (כפי שהוחק בפקודת הטבק (תקון), 1943).

תקון סעיף 3 של

הפקודה העיקרית.

מס' 1 לש' 1943.

יתוקן: —

(א) ע"י החלפת המלים „600 מיל הק"ג“, המופיעות באותו סעיף, במלים „800 מיל הק"ג“,

וכן

(ב) ע"י החלפת המלים „350 מיל הק"ג“, המופיעות באותו סעיף, במלים „400 מיל הק"ג“.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

16 במרץ, 1944.

פקודת ההובלה בדרכים (תקון).

מס' 14 לשנת 1944.

פקודה הבאה לתקן את פקודת ההובלה בדרכים.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה, בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י), לאמור: —

1. פקודה זו תקרא פקודת ההובלה בדרכים (תקון), 1944, וקוראין אותה כאחת עם פקודת ההובלה בדרכים, הקרויה להלן „הפקודה העיקרית“.

2.—(1) סעיף 23 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י ביטול פסקא (יב) הימנו והחלפתה בפסקא דלקמן: —

תקון סעיף 23 של

הפקודה העיקרית.

„(יב) בחינת מבקשי רישיונות נהג, המסים שישולמו בעד בחינה כזאת וסוגי הרישיונות שינתנו“.

(2) רואין סעיף זה כאילו קבל תוקף ביום 25 ביוני, 1935.

3. סעיף 25 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י מחיקת המלים „מאתים וחמשים מיל“ המופיעות בתנאי לסעיף-קטן (1) (ד) של אותו סעיף, והחלפתן במלים „פונט אחד“.

תקון סעיף 25 של

הפקודה העיקרית.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

16 במרץ, 1944.

פקודת מלט פורטלנד.

מס' 15 לש' 1944.

פקודה הקובעת הוראות להסדרת ייצורו ומכירתו של מלט פורטלנד ולהטלת מס אקסיזו עליו.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה, בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י), לאמור: —

1. פקודה זו תקרא פקודת מלט פורטלנד, 1944.

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן, אם לא יהייב ענין הכתוב פירוש

השם הקצר.

פירוש.

אחר: —

„מלט“ פירושו מלט פורטלנד;

„מוברח“, ביחס למלט, פירושו —

(א) כל מלט שהובא לתחומי המיס הטריטוריאליים שלא עפ"י רשיון יבוא;

(ב) כל מלט שהובא, או שהוא בדרך הבאתו, לארץ שלא על פי רשיון יבוא ושלא

דרך מקום-כניסה קבוע;

(ג) כל מלט שלא שולם עליו מס אקסיזו או מסי-יבוא;

(ד) כל מלט המצוי ברשותו של כל אדם ואשר קבל אותו שלא בהתאם להוראות

פקודה זו.

„רשות מכס“ כוללת כל פקיד מכס ואקסיזו וכל אדם הפועל מכחו;

„מנהל“ פירושו מנהל המכס, האקסיזו והמסחר;